

אורות פלא

אורות פלא

מתורתו של רבינו אליעזר פאפו זי"ע, מח"ס "פלא יועץ"
לקט דרושים ומאמרי מוסר, שנלקטו מתוך ספריו

חג הסוכות תשפ"ז

מצות סכה

סכה היא מצוה חשובה וחביבה הבאה מזמן לזמן, ואשריהם וישאל רבם נזהרים ועושים סכה נאה בכלים נאים, זכאה חולקהו. אכל יש כלי הדעת שבשביל שלא לטרח מעט, ומשום דחיושי אמציהו [חוששים על ממונם] חדלים לעשות סכה וסומכים על סבת הקהל, שאוכלים שם כזית בשני לילות הראשונות [בחו"ל]. ואף העושים סכה, יש מקלים שלא לישב בה אלא דרך עראי ואוכלים וישנים חוץ לסכה.

ולו חכמו ויפילו כמה חביבה מצוה זו בין לפי הפשט, והיא העומדת לאדם לכפר במקום גלות, ובין לפי הסוד גבהו סודותיה, ומעט אשר

השיגה ידיעתנו הוא שהשכינה פורשת בנפיה עלינו, והאם רובצת על האפרוחים ושבעה אשפיון עליון אור ניצוצי נשמתם שזכנים שם, אשר מטעם זה גדלה קדושתה בקדושת בית הכנסת, ומטעם זה אסרו לנהוג בה מנהג בזיון, וכל שכן שחוק וקלות ראש, ואמרו על האר"י ז"ל שהיה נזהר שלא לדבר שיחת חליון תוך הסכה. ובודאי שמי שנזהר לקבוע דירתו וישיבתו בה כל שבועת הימים בקדושה ובטהרה באימה ויראה

ושמחה רבה בדת מה לעשות, קונה קדושה ותוספת הארה בנפשו רוחו ונשמתו, ומצא כדי גאלתו לכל השנה לעבד את בוראו עבודה תמה.

(פלא יועץ)

שמחת החג

ועוד נלוח בקדוש הזה מצות שמחה של מצוה. ואם בכל הרגלים מצוה לשמח על אחת כמה וכמה בחג הקדוש הזה, אשר הוא זמן שמחתנו באשר אנו אומרים בתפלה, ועליה בתיב (דברים טז, יד-טו) "ושמחת בחגך והיית אד שמח".

אמנם לא צנו יוצרנו אלא על שמחת הלב שיהיה שבע רצון ומלא שמחה של מצוה, באשר החי יתן אל לבו, מה אנו ומה חיינו ומה טוב

חלקנו ומה נעים גורלנו אשר בחר בנו יוצרנו ולא זו מחבבנו, ונחבה יתרה נודעת לנו עד אין חקר ועד מקום שאין יד שכלנו מגעת, ומעט אשר עינינו הן הרואות שיעצנו בעצה טובה ונתן לנו ראש השנה ויום הכפורים לכפר בהם עוונותינו, ובאהבתו וחסדו כאב את בן ורצה, רצה לשמחנו מיגוננו ומצערנו שנצטערנו בימי התשובה, ונתן לנו תכף את חגי הסוכות וצונו לשמח וקובע לנו שבר טוב על שמחתנו, ה"ש חג מתוק מזה, ורצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות ונתן לנו מצות סכה לפרס סבת שלומנו עלינו, ומצות ארבעה מינים שבפולק, אשר הם סימן טוב לישראל והרמת גס להורות דדין

נצח, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה במדרש (ויקרא רבה ל, ד) משל לשנים שנכנסו לדין וכו'.

וצנו לשמח שמחה של מצוה, והוא סימן טוב לכל השנה, שכתבו גורי האר"י ז"ל, שמי שיהא שמח וטוב לב ולא יצטער בכל בחג הקדוש הזה, מבטח לו שתעלה לו שנה טובה ויהיה לעולם שמח.

אי לזאת לו בכח יגבר איש לשמח עצבו ורגזו וכל דבר המצער וכל שמח בכל יום שמחה תדשה,

שמחה של מצוה, כמו שכתוב בזהר הקדוש (ויקרא דה נו), בהתמיד במחשבות טהורות בדבר האמור, ויותר מהמה יש ויש מקום לשמח באשר יתן אל לבו מה נעשה בשמים ממעל על ידו, אשרי ילוד אשה שזכה לכך להיות בונה בשמים עליונותיו, מה אנוש פי תזכרנו תמשילחו במעשי ידיך כל שמה תחת רגליו.

כזאת וכזאת החי יתן אל לבו ויתעורר ויאמר אי אפשר שלא לשמח, ויתן את קולו לשורר ולזמר התפללות וההלל ושירות ותשבחות בקול רנה ותודה המון חוגג, וזכור יזכר כי בזמן שבית המקדש קים צדיקים וחסידים היו מרבים בשמחת בית השואבה, עד שאמרו מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מקימו. ועל ידי זה היו שואבים רוח

הקדש, ובדאי כי גדול צער השמים על פי בחטאינו חרבה עירנו וכו', וה' מקורם ושואג (ירמיהו כה, ל) וכו'. זאת נחמת אבינו שבשמים ונחמתנו בענינו, כי אבינו שבשמים אפתי חביבותה גבן ומדלג על ההרים, מקפץ על הגבעות, משגיח מן החלונות, מציץ מן החרכים לראות בשמחת בניו בבתיהם, כמו שכתוב בזהר הקדוש (ח"ג קיד:). לזאת ישמח ישראל בעושייו שמחה של מצוה לא שמחה של הוללות כמנהג הפסילים שמרבים לשתות יין מגתם ונותנים בקולם קול עז בשירי נגרים, אין זה שמחה אלא הוללות, ואין זה מצוה אלא עברה, ונהי שעושים לשם מצוה אבל עברה היא בידם, ה' הטוב יכפר בעד. (פלא יועץ)

אשפיזין

איתא בזהר (ח"ג פר' אמור דף קד) מאן דאית לה חולקא בעמא קדישא ובארעא קדישא, יתיב בצלא דמהימנותא בחג הסוכות לקבלא אשפיזין, למחדי בהאי עלמא ובעלמא דאתי. ובעי למחדי למסכני, בגין דחולקא דאנון אשפיזין דזמן דמסכני הוא. ואי לא יהב לון חולקהון בלהו קימי מינה ואמרי "אל תלחם את לחם רע עין" (משלי כג, ו) עלה כתיב "וזריתי פֶּרֶשׁ על פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם" (מלאכי ב, א). ואמר שם, שמקללין אותו האשפיזין קללות נמרצות רחמנא ליצלו. ולא לימא אנש איכול ואשבע ומה דישתאר אתן למסכני, אלא רישא דכלא דאשפיזין הוא. ואי חדי לאשפיזין וריו לון, קדשא בריך הוא חדי עמה, ואמר שם שכל האשפיזין מברכין אותו איש בברכתו.

תרגום ללשון הקדש: מי שיש לו חלק בעם הקדוש, דהינו שיש לו נשמה קדושה, ויש לו חלק בארץ הקדושה, הוא ראוי לישוב בצל האמונה לקבל את האורחים, ולשמוח בעולם הזה במצות סבה שנשמתו משתעשעת בה ולשמוח בעולם הבא. וצריכים לשמח את העניים לפי שחלקם של אלו האורחים שהזמין לסעדתו, הוא שיהיה לעניים, כי האשפיזין נהנים במה שהעניים אוכלים, ואם אינו נותן להם חלקם מן הסעודות שהוא חלק העניים, אז בולם עומדים מן

השלחן ואומרים "אל תלחם את לחם רע עין" פרוש אל תאכל לחם של רע עין, כי הוא מסטרא אחרא, ואכילתו היא רק בשביל תאוות גופו, לכן גורם להחיתים עליו גזרות קשות, ועליו נאמר "וזריתי פֶּרֶשׁ על פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם" - ואפזר וכל על פניכם כדי לבזות אתכם, הזבל שנעשה מהסעודות של החגים שלכם. ולא יאמר האדם, אוכל ואשבע וארוה תחילה, ומה שישאר מסעודתי אתן לעניים, אלא ראשית הכל הוא של האורחים, דהינו שיתן מנה יפה לעניים שהוא חלק האשפיזין, וראוי הוא שיתלו חלקם בראשו, ואם משמח את העניים ומשביע אותם, אז הקדוש ברוך הוא שמח עמו.

הנה כי כן, מה טוב אם יוכל להיות עני סומך על שלחנו כל ימי החג, ומאן דלא אפשר לה, לפחות יפריש מאכל אחד בכל יום ויתן לעניים. או יפריש מקמונו בערב סבות ויבטא בשפתים, זה חלק אברהם אשפיזא קדישא מסעודתי ביום ראשון, וזה חלק יצחק אשפיזא קדישא מסעודתי ביום שני, וכן על זה הדרך. או יאמר, זה חלק מאשפיזין עלאין. ויחלק הכל בערב סבות ולא יעבור למען הביא עליו ברכה ולא קללה. (אורות אלים)

ובשמחתו לו יתערב לשמח לב עניים ואביונים וזו מצות כל החגים והמועדים, דאי איהו חדי ולא חדי למסכני, עלה כתיב (מלאכי ב, א) וזריתי פֶּרֶשׁ על פְּנִיכֶם פֶּרֶשׁ חֲגִיכֶם. וכל שכן בחג הקדוש הזה דהויבא רמזא לתן לעניים חלק האשפיזין, שאם אינו נותן מקללין אותו קללות נמרצות האשפיזין, ואם יתן ישא רב ברכות מהם במפרש בזהר הקדוש (ח"ג קד:). אי לזאת יחדד האיש וילפת ויהא חפץ בברכה ולא יגרע מלהזמין על שלחנו איזה עני, ואם לא יוכל לעשות זאת לפחות יפריש מקמונו לצדקה בערב הרגל על כל סעודה ויאמר בפה מלא, זה אני נותן לצדקה, בשביל חלק אברהם אשפיזא קדישא, וזה אני נותן בשביל חלק יצחק אשפיזא קדישא מסעודתי, וכן על זה הדרך, או ישלח מאכל לעני קדם כל סעודה, ובזה ישא ברכה ורב טוב. (פלא יועץ)

יעלזו חסידים

יצא לאור הספר יעלזו חסידים של רבינו אליעזר פאפו זי"ע, א,

בהוצאה מהודרת עם מקורות הערות וליקוטים. להשיג בחנויות הספרים ובמכון אורות פלא

מזכרת מהודרת

ניתן להשיג תפילה על בניו ובנותיו מרבנו אליעזר פאפו זי"ע"א מספרו בית תפילה. מעוצב על נייר כרומו 4 עמודים. לשמחת ולהבדיל להנצחה לעילוי נשמות וכו'.

